

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.532 van 2 maart 2017
in de zaak A. 214.688/VII-39.288.**

In zake : Paul DE MAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 9860 Oosterzele
Kwaadbeek 47a
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bergé en Kristien Vanderheiden
kantoor houdend te 3000 Leuven
Naamsestraat 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de CVBA EANDIS, thans
de CVBA EANDIS SYSTEM OPERATOR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Boullart
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 419
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van het diensthoofd van de juridische dienst van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (hierna: LNE) van 12 november 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna: OVAM) van 15 september 2014, houdende conformverklaring van het “Bodemsaneringsproject voormalige gasfabriek,

Papiermolenstraat 33/A te 9500 Geraardsbergen”, onontvankelijk wordt bevonden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 231.891 van 9 juli 2015 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2017.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor verzoeker, advocaat Kristien Vanderheiden, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sam Bastiaens, die loco advocaat Sven Boullart verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op het onroerend goed gelegen aan de Papiermolenstraat te Geraardsbergen, kadastraal bekend onder 1ste afdeling, sectie A, 866 S, werd in de eerste decennia van de vorige eeuw een gasfabriek geëxploiteerd, waarna bodemverontreiniging werd vastgesteld.

3.2. Uit een oriënterend bodemonderzoek, waarvan verslag op 14 januari 2005, blijkt dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de grond is aangetast door een historische bodemverontreiniging die een ernstige bedreiging vormt. De voormalige eigenaar, de Intercommunale Intergem, krijgt toelating om de verdere verplichtingen in verband met de vastgestelde bodemverontreiniging pas uit te voeren na de overdracht van de grond.

3.3. Bij notariële akte van 27 april 2005 wordt de grond verkocht aan Kathleen Lambert, die de grond wenst te gebruiken om er samen met verzoeker, haar echtgenoot, te wonen en er diens notariskantoor te vestigen. Bij dezelfde overeenkomst wordt Kathleen Lambert ook eigenaar van het aangrenzende perceel 852 Y2. Verzoeker is eigenaar van het aangrenzende perceel 850 M2.

3.4. Het bodemsaneringsproject, opgesteld op 23 mei 2014, wordt door de tussenkomende partij aan OVAM bezorgd.

3.5. Met een aangetekende brief van 25 juni 2014 deelt OVAM aan verzoeker en Kathleen Lambert mee dat het bodemsaneringsproject ontvankelijk en volledig werd bevonden, en brengt zij hen op de hoogte van “de bodemsaneringswerken die gepland zijn op het perceel waarvan u eigenaar/gebruiker bent”, verwijzend naar perceel 866 S, in toepassing van artikel 81 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna: Vlarebo).

Het bodemsaneringsproject wordt ook bekendgemaakt door aanplakking, in toepassing van artikel 86 van Vlarebo.

3.6. Op 15 september 2014 verklaart OVAM het bodemsaneringsproject conform aan de bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna: bodemdecreet). Het conformiteitsattest wordt diezelfde dag door OVAM ter kennis gegeven aan verzoeker en Kathleen Lambert, met een aangetekende brief die op 16 september 2014 door die laatste voor ontvangst wordt getekend. Betreffend conformiteitsattest wordt eveneens bekendgemaakt door aanplakking op 29 september 2014.

3.7. Met een aangetekende brief van 28 oktober 2014 dient verzoeker een bestuurlijk beroep in tegen de conformverklaring door OVAM van het bodemsaneringsproject.

Met een brief van 12 november 2014 deelt de juridische dienst van het departement LNE aan verzoeker mee dat de beroepstermijn werd overschreden en het beroep dan ook niet ontvankelijk is.

Dit is de bestreden beslissing. De motivering ervan gaat als volgt:

“Wij hebben uw beroep met betrekking tot bovenvermeld bodemsaneringsdossier goed ontvangen. Het beroepschrift, via een ter post aangetekend schrijven met ontvangstbewijs verstuurd op 29 oktober 2014, werd ontvangen door de Juridische Dienst op 31 oktober 2014.

Overeenkomstig artikel 147 Bodemdecreet moet het beroep, op straffe van onontvankelijkheid, worden aangetekend bij ter post aangetekende zending met ontvangstbewijs of afgegeven tegen ontvangstbewijs binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving van het conformiteitsattest, respectievelijk binnen dertig dagen na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing overeenkomstig artikel 50, §2, tweede lid Bodemdecreet, wanneer het beroep wordt aangetekend door de personen, vermeld in artikel 146, 2° en 3° Bodemdecreet.

Het beroepschrift is gericht tegen de beslissing van de OVAM d.d. 15 september 2014 met kenmerk C-8528. De OVAM heeft de beroeper in kennis gesteld van haar beslissing bij een ter post aangetekend schrijven met ontvangstbewijs d.d. 15 september 2014. De aangetekende zending wordt geacht de volgende werkdag, nl. 16 september 2014, door de postbode te zijn aangeboden op de woonplaats van de beroeper. De kennisgeving van de OVAM-beslissing aan de beroeper heeft plaatsgevonden; het ontvangstbewijs werd ondertekend op 16 september 2014.

De beroepstermijn neemt een aanvang de dag na de ontvangst van de kennisgeving van de beslissing, in dit dossier op 17 september 2014. Dit betekent dat het beroepschrift ten laatste op 16 oktober 2014 moest verzonden worden. Volgens de poststempel gebeurde de verzending op 29 oktober 2014. De beroepstermijn werd dus overschreden.

De Juridische Dienst dient dan ook te besluiten dat het beroep dat u instelde niet ontvankelijk is”.

3.8. Met een aangetekende brief van 28 oktober 2014 dient ook Kathleen Lambert een bestuurlijk beroep in tegen de conformverklaring door OVAM van het bodemsaneringsproject. Ook dit beroep wordt niet ontvankelijk bevonden met een brief van het departement LNE van 12 november 2014.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Excepties

4.1. De tussenkomende partij betwist het belang van verzoeker.

In een eerste exceptie wordt aangevoerd dat verzoeker niet het vereiste belang heeft, omdat hij er zich toe verbonden heeft de

“bodemsaneringswerken op geen enkele manier te belemmeren”, wat volgens de tussenkomende partij impliceert dat verzoeker zichzelf de mogelijkheid heeft ontzegd om een annulatieberoep in te dienen tegen de bestreden beslissing.

In een tweede exceptie wordt aangevoerd dat verzoeker geen persoonlijk belang heeft omdat hij zich voor de Raad van State beroept op zijn belang als eigenaar van perceel 850 M2, maar het administratief beroep dat hij alsnog wil zien behandeld worden gericht was tegen de op perceel 866 S uit te voeren bodemsaneringswerken, een perceel dat eigendom is van zijn echtgenote. De implicaties van de bodemsaneringswerken voor zijn eigen perceel 850 M2 komen in dat administratief beroep niet ter sprake. Bovendien houdt een heroverweging van het conformiteitsattest na de gebeurlijke vernietiging van het onontvankelijk bevinden van verzoekers bestuurlijk beroep geen actueel en een hoogst hypothetisch belang in.

In een derde exceptie wordt een gemis aan actueel belang aangevoerd omdat “de bodemsaneringswerken op het bronperceel dermate gevorderd zijn dat de belangrijkste fase van de bodemsaneringswerken, in casu de uitgraving van de verontreinigde grond, inmiddels volledig beëindigd is geworden. In de mate dat verzoekende partij met onderhavige vernietigingsprocedure tracht nog een inhoudelijke uitspraak over zijn administratief beroep te bekomen, dient vastgesteld te worden dat dit in de feiten niet meer mogelijk is”.

4.2. Wat de eerste exceptie betreft, antwoordt verzoeker dat hij er zich nooit toe heeft verbonden om geen annulatieberoep in te dienen tegen het conformverklaren van het bodemsaneringsproject. Wel heeft hij er zich tegenover OVAM toe verbonden om de uitvoering van de bodemsaneringswerken niet materieel of feitelijk te belemmeren. “De mogelijkheid om administratief beroep tegen conformiteitsattest of een vordering tot schorsing en vernietiging in te stellen [...] bij de Raad van State, heeft echter geen betrekking op de fase van de uitvoering van de bodemsaneringswerken, maar op de voorgaande fase, met name de conformverklaring van het bodemsaneringsproject. Pas na conformverklaring

van het bodemsaneringsproject kan er gestart worden met de bodemsaneringswerken. Het spreekt voor zich dat deze voorgaande fase niet vervat zit in verbintenis van art. 3 die enkel en alleen slaat op de uitvoering van de bodemsaneringswerken. De betreffende verklaring kan echter niet worden beschouwd als een afstand van een vordering tot schorsing en vernietiging tegen en/of een akkoordverklaring met het bodemsaneringsproject dat in opdracht van EANDIS CVBA is opgemaakt en vervolgens conform verklaard. Dit was overigens niet mogelijk in 2005, aangezien de inhoud van het bodemsaneringsproject op dat ogenblik volstrekt niet bekend, laat staan conform verklaard was. Het voorwerp van de verbintenis (het bodemsaneringsproject) was op dat ogenblik zodoende nog niet gekend. Het is in de betreffende verbintenis evenmin gestipuleerd dat verzoeker afstand zou doen van zijn recht om administratief beroep en/of vordering tot vernietiging bij de Raad van State m.b.t. een toekomstig nog op te maken bodemsaneringsproject”.

Wat betreft de tweede exceptie antwoordt verzoeker:

“Aangezien de verzoekende partij te beschouwen is als een eigenaar van een perceel in de zin van art. 146, 2° Bodemsaneringsdecreet, beschikt hij evident over het rechtens vereiste belang om diens beroepsargumenten ten gronde te zien beoordeeld worden door de verwerende partij. Indien de verwerende partij bij heroverweging van de bestreden beslissing een saneringsvariant weerhoudt die meer aandacht besteed aan de problematiek van de verspreiding van de verontreiniging, zal het risico voor verzoeker op nadelig beïnvloeding voor verdere verspreiding van de verontreiniging afnemen. Om die reden alleen al beschikt verzoeker over het rechtens vereiste belang bij de thans voorliggende vordering.

De tussenkomende partij betwist in haar memorie vruchteloos het belang van verzoeker, waar deze stelt dat hij slechts met zekerheid over een belang zou beschikken indien blijkt dat diens vordering met zekerheid gegrond is. Deze stelling raakt evident kant noch wal. Het onderzoek ten gronde kan niet worden gelijkgeschakeld met het onderzoek m.b.t. het belang van de verzoeker. De tussenkomende partij voegt voorwaarden toe die niet in de wetgeving of de rechtspraak zijn terug te vinden. De verwijzing naar het arrest nr. 222.795 van 11 maart 2013 volstaat om het ongelijk van de tussenkomende partij dienaangaande aan te tonen. Een verzoeker [heeft belang] bij een vordering indien de eventuele vernietiging van de beslissing hem dus opnieuw uitzicht geeft op een gunstige beslissing. In die optiek dient in het kader van de belangvereiste niet aangetoond te worden dat de vordering met zekerheid gegrond zal zijn”.

Beoordeling

4.3. Met verzoeker moet worden aangenomen dat hij enkel heeft verklaard “de bodemsaneringswerken” op geen enkele manier te zullen belemmeren. Bodemsaneringswerken zijn luidens artikel 2, 22°, van het bodemdecreet “werken ter uitvoering van een bodemsaneringsproject of van een beperkt bodemsaneringsproject”. Over het bodemsaneringsproject zelf heeft verzoeker niets verklaard.

4.4. De eerste exceptie wordt verworpen.

4.5. Anders dan de tussenkommende partij dat ziet, heeft verzoeker in zijn administratief beroep ook argumenten aangebracht met betrekking tot de implicaties van het bodemsaneringsproject voor zijn perceel 850 M2. Dat volstaat om het rechtens vereiste belang bij zijn annulatieberoep tegen het onontvankelijk bevinden van dat administratief beroep aan te nemen.

4.6. De tweede exceptie wordt verworpen.

4.7. Het is pas nadat de bestreden beslissing zou worden vernietigd en verzoekers administratief beroep zou worden beoordeeld, dat zou kunnen blijken of een aanpassing van het bodemsaneringsproject nodig en nuttig is.

4.8. De derde exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van het enige middel

5.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 50, § 2, eerste lid, 3°, en de artikelen 146, 2°, en 147 van het bodemdecreet, de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet), het materiële motiveringsbeginsel, en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij stelt dat hij zich in zijn beroepschrift uitdrukkelijk had beroepen op zijn hoedanigheid van afzonderlijke eigenaar van kadastraal perceel gelegen te Geraardsbergen, 1ste afdeling, sectie A, 850 M2, zijnde een persoon vermeld in artikel 146, 2°, van het bodemdecreet. Op dat perceel zullen geen werken plaatsvinden die noodzakelijk zijn om de bodemsanering uit te voeren. Volgens verzoeker kan hij aldus ten laatste op 30 oktober 2014, zijnde dertig dagen na de eerste dag van de bekendmaking door aanplakking, een ontvankelijk bestuurlijk beroep indienen. Zijn beroep verzonden op 29 oktober 2014 werd onontvankelijk verklaard omdat hij ten onrechte werd beschouwd als een persoon bedoeld in artikel 50, § 2, eerste lid, 3°, van het bodemdecreet.

Naast de aangehaalde bepalingen van het bodemdecreet, schendt de bestreden beslissing, volgens verzoeker, ook de formelemotiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op de “beroepsargumentatie” dat verzoeker beroep heeft aangetekend in zijn hoedanigheid van eigenaar van een perceel grond opgenomen in het bodemsaneringsproject, waarop geen werken worden uitgevoerd, doch integendeel zonder al te veel toelichting wordt geponeerd dat de kennisgeving het startpunt van de beroepstermijn zou uitmaken. Van een zorgvuldig handelende overheid mocht nochtans worden verwacht dat zij terdege zou onderzoeken welk regime voor berekening van de beroepstermijn toepasselijk zou zijn.

Verzoeker betwist ten slotte, in ondergeschikte orde, dat het conformiteitsattest hem “effectief ter kennis zou zijn gebracht”, integendeel heeft enkel Kathleen Lambert de kennisgeving van het betreffende conformiteitsattest voor ontvangst ondertekend. Nochtans mocht worden verwacht dat de kennisgeving zou geschieden aan elk van de eigenaars afzonderlijk. Wat dat laatste betreft verwijst verzoeker in voetnoot naar rechtspraak van het Hof van Cassatie, inzake pacht en huur.

5.2. Verzoeker betoogt in de memorie van wederantwoord in essentie dat zijn echtgenote bij ontvangst van de brief van OVAM niet is opgetreden als zijn lasthebber, omdat hij haar daartoe geen mandaat had verleend. Ze beschikte ook niet “wettelijk gezien” over een mandaat, “aangezien verzoeker en zijn echtgenote zijn gehuwd onder het stelsel van de scheiding van goederen, waarbij elk van de echtgenoten alleen het beheer doet van zijn goederen (art. 1466 Burgerlijk Wetboek)”. Verder stelt hij:

“Het gegeven dat verzoeker woont en werkt op hetzelfde adres als waar de aangetekende zending werd afgegeven aan mevrouw Lambert noch het feit dat verzoeker de echtgenoot is van mevrouw Lambert, laten toe te vermoeden dat verzoeker op datum van afgifte van de zending aan diens echtgenote zelf eveneens kennis zou hebben genomen van het conformiteitsattest.

Verzoeker heeft immers een andere hoedanigheid dan diens echtgenote voor wat betreft de aangelegenheid van de kennisgeving van het conformiteitsattest. De verzoeker is geen eigenaar, maar is wel gebruiker van het pand in kwestie waarop de sanering volgens het conformiteitsattest betrekking heeft. Anderzijds is het de taak [...] van de OVAM en niet van de verzoeker, noch van zijn echtgenote om de eigenaar en de gebruiker vermeld in art. 146 Bodemdecreet in kennis te stellen van het conformiteitsattest”.

Verzoeker verwijst naar de omschrijving van een “aangetekende zending” in artikel 131, 9°, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, en naar de vermelding op het standaarddocument dat Bpost achterlaat bij afwezigheid, dat een aangetekende zending voor meerdere personen enkel wordt afgegeven bij handtekening van alle geadresseerden.

Volgens verzoeker bestond er een uitdrukkelijke wettelijke verplichting om het conformiteitsattest afzonderlijk aan zijn echtgenote en aan hemzelf ter kennis te brengen:

“Als laatste punt doch zeker niet het minste punt (□last but not least□) is de wettekst van artikel 50 par 2, eerste lid 3° Bodemdecreet duidelijk en ondubbelzinnig. De eigenaars EN gebruikers (cumulatief) dienen in kennisgeving te worden gesteld van het conformiteitsattest.

Indien er dus sprake is van 2 verschillende personen met 2 verschillende hoedanigheden (verzoeker als gebruiker en diens echtgenote als eigenaar) dan dienen elk afzonderlijk een kennisgeving te ontvangen van het conformiteitsattest conform art. 50, §2, eerste lid, 3° Bodemdecreet dat stelt dat zowel de eigenaars als de gebruikers moeten worden aangeschreven en niet de eigenaars of de gebruikers. De decretale bepaling is wat dat betreft niet voor interpretatie vatbaar. Beiden moeten in kennis gesteld worden van het conformiteitsattest”.

Verzoeker herneemt zijn verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Cassatie inzake pacht en huur en stelt dan:

“In dit kader weze nog eens herhaald dat het Hof van Cassatie een zelfde aanvoelen heeft als zij in pachtzaken als vaste rechtspraak hanteert dat de opzeggbriefen naar elke echtgenoot afzonderlijk moeten gestuurd worden en bij gebreke hieraan te voldoen, de aangetekende opzeggbrief als ongeldig wordt beschouwd. Bij pachtzaken gaat het dan nog over 2 personen met een zelfde hoedanigheid. Hier in casu hebben zij nog eens een andere hoedanigheid wat nog meer tot een afzonderlijke kennisgeving dient te leiden.

Indien dus 2 verschillende personen (in casu verzoeker en diens echtgenote) 2 verschillende hoedanigheden (in casu gebruiker respectievelijk eigenaar) hebben, dienen beiden persoonlijk in kennis gesteld te worden van het conformiteitsattest”.

Beoordeling

6.1. Overeenkomstig artikel 50, § 2, eerste lid, 3°, van het bodemdecreet, moet OVAM het conformiteitsattest ter kennis brengen van “de eigenaars en gebruikers van gronden waarop werken zullen plaatsvinden die noodzakelijk zijn om de bodemsanering uit te voeren”. Overeenkomstig artikel 50, § 2, tweede lid, moet het conformiteitsattest daarnaast ook worden bekendgemaakt

door aanplakking.

Overeenkomstig artikel 146 van het bodemdecreet, in de versie zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, kan tegen de conformverklaring van het bodemsaneringsproject beroep worden aangetekend bij de Vlaamse regering door:

- “1° de personen en organen, vermeld in artikel 50, §2, eerste lid;
- 2° de personen waarvan de gronden opgenomen zijn in de conformverklaring van het bodemsaneringsproject, [...] waarop geen werken zullen plaatsvinden die noodzakelijk zijn om de bodemsanering of het risicobeheer uit te voeren;
- 3° de personen, vermeld in artikel 24, §1, 5°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als het bodemsaneringsproject, [...] inrichtingen omvat die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning vergunningsplichtig zijn”.

Overeenkomstig artikel 147 van het bodemdecreet, in de versie zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, wordt het beroep, op straffe van onontvankelijkheid, aangetekend bij ter post aangetekende zending “binnen dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving van het conformiteitsattest, respectievelijk binnen dertig dagen na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing overeenkomstig artikel 50, §2, tweede lid, wanneer het beroep wordt aangetekend door de personen, vermeld in artikel 146, 2° en 3°”.

6.2. Het conformiteitsattest voor het bodemsaneringsproject voor de grond gelegen aan de Papiermolenstraat 33A te Geraardsbergen werd door OVAM bij brief van 15 september 2014 ter kennis gegeven aan verzoeker en Kathleen Lambert, dienvolgens noodzakelijkerwijze in hun hoedanigheid van gebruiker, respectievelijk eigenaar van de grond waarop werken zullen plaatsvinden die noodzakelijk zijn om de bodemsanering uit te voeren.

De beroepstermijn van dertig dagen die overeenkomstig voornoemd artikel 147 van het bodemdecreet een aanvang neemt na ontvangst van de kennisgeving van het conformiteitsattest, heeft, ten aanzien van verzoeker en

zijn echtgenote, onherroepelijk vanaf die kennisgeving een aanvang genomen, zodat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat het beroepschrift verzonden op 29 oktober 2014 niet ontvankelijk is.

In de toelichting bij het voorstel van bodemdecreet werd bij het ontworpen artikel 147 overigens gesteld: “De beroepstermijn van dertig dagen die ingaat na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing van de OVAM, geldt voor elke persoon, die geen kennisgeving ontvangt van de beslissing en als belanghebbende door het decreet is aangewezen” (*Parl. St. Vl. P.*, 2005-2006, nr. 867/1, 70).

Het komt verzoeker niet toe zich in het verzoekschrift te beroepen op zijn hoedanigheid van eigenaar van het naastgelegen perceel 850 M2, om te stellen dat zijn beroep toch ontvankelijk werd ingediend, te weten binnen dertig dagen na de eerste dag van de bekendmaking door aanplakking. Dit is des te minder het geval nu verzoeker in zijn memorie van wederantwoord erkent dat hij ook gebruiker is van het perceel waarop de bodemsaneringswerken zullen plaatsvinden waardoor OVAM hem het conformiteitsattest moest ter kennis brengen. De interpretatie van verzoeker heeft tot gevolg dat personen die zich op een dubbele hoedanigheid kunnen beroepen over een langere beroepstermijn zouden beschikken dan personen die zich slechts op een van beide hoedanigheden kunnen beroepen. Er valt niet in te zien welke doelstelling van het bodemdecreet of welk bijzonder te beschermen belang deze ongelijke behandeling zou kunnen verantwoorden.

6.3. Verzoeker meent voorts dat de formelemotiveringsplicht geschonden is, omdat niet naar behoren zou zijn geantwoord “op de beroepsargumentatie van verzoekende partij omtrent de ontvankelijkheid van het beroep”.

De verwerende partij is er in de bestreden beslissing terecht van uitgegaan dat de termijn voor verzoeker om beroep aan te tekenen tegen het

conformiteitsattest een aanvang neemt de dag na de ontvangst van de kennisgeving van de beslissing. Deze interpretatie die in de feiten en in rechte correct is, behoeft geen verdere uitleg. Uit de uiteenzetting van het enig middel blijkt dat verzoeker overigens goed begrepen heeft waarom zijn bestuurlijk beroep niet ontvankelijk werd bevonden, zodat hij geen belang heeft bij de voorgehouden schending van de formelemotiveringsplicht.

De verwerende partij kan evenmin onzorgvuldigheid worden verweten omdat zij de passage in het beroepschrift waarin verzoeker zich beroept op zijn hoedanigheid van eigenaar in de zin van artikel 146, 2°, van het bodemdecreet, niet heeft begrepen als een “beroepsargumentatie” omtrent de ontvankelijkheid van het beroep.

6.4. In ondergeschikte orde voert verzoeker nog aan dat de verwerende partij ten onrechte voorhoudt dat het conformiteitsattest hem effectief ter kennis werd gebracht.

De kennisgeving van OVAM bij brief van 15 september 2014 gericht aan verzoeker en Kathleen Lambert, werd op 16 september 2014 door deze laatste voor ontvangst getekend. De aangetekende zending met ontvangstbewijs levert het bewijs dat Kathleen Lambert de kennisgeving heeft ontvangen, en, gelet op het feit dat Kathleen Lambert de echtgenote is van verzoeker, dat beide echtgenoten op ditzelfde adres zijn gedomicilieerd, dat verzoeker er zijn professionele activiteiten uitoefent, en dat bedoeld stuk is toegevoegd aan het dossier bij het inleidend verzoekschrift, bestaat eveneens het vermoeden van bewijs dat zij deze brief aan verzoeker heeft overhandigd. Verzoekers betoog dat hij “als persoon met een andere hoedanigheid (gebruiker van het te saneren perceel en eigenaar van het aanpalende perceel) van deze van zijn echtgenote (eigenaar van het te saneren perceel) [mocht] verwachten dat er aan hem een afzonderlijke kennisgeving zou gebeuren” gaat algeheel voorbij aan de vaststelling dat het te dezen toepasselijke artikel 50, § 2, eerste lid, 3°, van het bodemdecreet geen vormvoorschriften bevat voor het ter kennis brengen van het conformiteitsattest

aan eigenaars en gebruikers.

Het enige middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee maart tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys